

Een vrouw alleen op de camino, is dat wel veilig?

Je gezonde verstand gebruiken, dat is het advies in Praktisch Pelgrimeren aan vrouwen die de camino alleen willen gaan. Tot zover de theorie. Hoe zijn de ervaringen in de praktijk? Joke van der Wees ging alleen op pad en beschrijft hoe je 'onveilige' situaties naar je hand kunt zetten.

Op Facebook wordt vaak gevraagd naar de veiligheid van vrouwen die alleen op pad gaan. Op dit moment van schrijven is een Amerikaanse vrouw sinds 6 april vermist. Alle scenario's zijn denkbaar en dat maakt de camino een beetje griezelig voor sommigen. Misschien is ze gewoon met een nieuwe liefde van het pad afgeweken zonder haar familie te informeren, maar het is hoogst ongewoon, een vrouw die al zo lang vermist is op de camino.

Is de camino onveilig? Ik liep naar Santiago in mijn eentje, zes weken in de winter en het vroege voorjaar. Ik heb de leeftijd dat ik niet meer word nagefloten en ik draag degelijke outdoor kleding, maar als een mooie vrouw van in de twintig zich normaal kleedt en verstandig gedraagt heeft ze niets te vrezen, lijkt mij.

De mannelijke Spanjaarden die ik ontmoette waren eigenlijk nogal verlegen. Niemand van hen heeft mij belaagd of een onveilig gevoel bezorgd. In een Nederlands café op het plateland voel ik me onprettiger bekeken dan in welke bar dan ook langs de camino. Mijn mannelijke medepelgrims waren broederlijk en vriendschappelijk. Op een avond, toen bij een gezamenlijke maaltijd met een mooie karaf wijn de stemming bij mijn tafelenoot meer flirterig werd dan ik voor ogen had, kon

ik heel makkelijk duidelijk maken dat het tijd werd om op te stappen. Ook een uitnodiging om het ligbad te komen gebruiken in het chique hotel waar een collega-pelgrim een kamer had gehuurd, heb ik rustig afgeslagen, daar is niets moeilijk aan.

'Onveilige' situaties?

Zes kilometer voor Astorga duikt David op met zijn kraam met biologisch brood en beleg. Hij is knap en charmant. Op mijn vraag of hij geen gezelschap zou willen hebben van een hond, antwoordt hij: *'A dog? No, the company for David is WOMAN!'*. Ik had kunnen blijven. Maar is dat een 'onveilige' situatie? En ik weet dat David door het jaar heen regelmatig nachtelijk gezelschap overhoudt aan de pelgrims die hij een lekkere boterham aanbiedt.

Eenmaal was ik de enige slaper in een grote *albergue municipal*. Ik mocht de voordeur aan de binnenkant op slot doen, de hospitalero zou mij bellen als er nog iemand zou komen. Dat gaf mij wel een veilig gevoel.

Ergens in een andere herberg was een verwaarloosd uitzijnde pelgrim 'op de terugweg'. Hij scharrelde rond op de slaapzaal en wilde met niemand mee gaan eten. Toen ik ging eten met een andere pelgrim, heb ik mijn volle rugzak meegenomen naar de bar. Bij terugkomst was de vreemde pelgrim weg. Als ik alleen was geweest, zou ik een herbergdeurtje verder zijn gegaan, dat wel.

In de natuur ben ik nergens bang geweest onderweg, terwijl ik soms uren alleen liep. Al na een paar dagen op de camino voelde ik me veel sterker en fitter dan bij vertrek, vermoedelijk straal je dat ook uit. *En last but not least: de camino zelf draagt en beschermt je.* 🍷

David wil geen hond maar een vrouw.

Foto: André Brouwer

Heeft u ook als vrouw alleen de camino gelopen? Voelde u zich veilig of waren er toch momenten en situaties die u als alleengaande vrouw als onveilig ervoer? Stuur uw reactie voor 25 juli naar redactie@santiago.nl.

